

President Dieter F. Uchtdorf

Tweede raadgever in het Eerste Presidium

Ga voort in geduld

De lessen die we door geduld leren, zullen ons karakter vormen, ons verheffen en ons geluk vergroten.

In de jaren zestig begon een professor aan de Stanford University met een bescheiden experiment om de wilskracht van vierjarige kinderen te testen. Hij legde een grote marshmallow voor ze neer en zei dat ze die meteen konden opeten, maar dat ze twee marshmallows zouden krijgen als het hen lukte om een kwartier te wachten.

Vervolgens liet hij de kinderen alleen en keek van achter een doorzichtigspiegel toe. Sommige kinderen aten de marshmallow meteen op; andere wachtten enkele minuten voordat ze toegaven aan de verleiding. Slechts dertig procent was in staat om te wachten.

Het was een matig interessant experiment en de professor ging verder met andere onderzoeken, want, zei hij: 'Er is slechts een beperkt aantal dingen die je kunt doen met kinderen die proberen een marshmallow niet op te eten.' Maar hij hield de verdere levensloop van de kinderen wel bij, en begon na verloop van tijd interessante overeenkomsten te ontdekken: de kinderen die niet konden wachten, hadden het later in hun leven moeilijk en hadden meer gedragsproblemen, terwijl de kinderen die wachtten positiever en beter gemotiveerd waren, hogere cijfers en inkomens hadden, en betere relaties.

Wat begon als een eenvoudig

experiment met kinderen en marshmallows werd een mijlpaal van een onderzoek dat suggereerde dat het vermogen om te wachten — om geduld te hebben — een essentiële karaktereigenschap is die later succes in het leven kan voorspellen.¹

Wachten kan moeilijk zijn

Wachten kan moeilijk zijn. Kinderen weten dat, en volwassenen ook. Wij leven in een wereld vol fastfood, instant messaging, on-demand speelfilms en onmiddellijke antwoorden op de meest onbeduidende of diepzinnige vragen. We houden niet van wachten. Sommigen voelen in de rij bij de supermarkt zelfs hun bloeddruk stijgen als de rij langzamer beweegt dan de rijen bij andere kassa's.

Geduld — het vermogen om onze verlangens een tijdje in de wacht te zetten — is een kostbare en zeldzame deugd. Wij willen wat wij willen en wij willen het nu. Daarom lijkt het hele denkbeeld van geduld misschien wel onprettig en, soms, bitter.

Niettemin kunnen we God zonder geduld niet behagen; wij kunnen dan niet volmaakt worden. Geduld is echt een zuiveringsproces dat het begrip verfijnt, het geluk vergroot, de aandacht aanscherpt en hoop biedt op gemoedsrust.

Als ouders weten wij hoe onverstandig het is om aan alle wensen van onze kinderen toe te geven. Maar kinderen zijn niet de enigen die verwend raken als ze alles altijd onmiddellijk krijgen. Onze hemelse Vader weet dat goede ouders in de loop der tijd wel gaan begrijpen dat als kinderen ooit volwassen moeten worden en hun potentieel bereiken, ze moeten leren wachten.

Geduld is meer dan alleen maar wachten

Toen ik tien jaar was, moesten we naar een ander land vluchten. Ik was altijd een goede leerling geweest — althans, tot we in West-Duitsland aankwamen. Daar was mijn ervaring op school heel anders. De aardrijkskunde die we op school leerden, was nieuw voor me. De geschiedenis die we leerden, was ook erg anders. Daarvoor had ik Russisch geleerd als vreemde taal; nu was het Engels. Dat vond ik erg moeilijk. Er waren zelfs momenten dat ik geloofde dat mijn tong gewoon niet gemaakt was om Engels te spreken.

Omdat zo veel van het leerplan

nieuw en vreemd voor mij was, raakte ik achter. Voor de eerste keer in mijn leven begon ik me af te vragen of ik wel slim genoeg was om naar school te gaan.

Gelukkig had ik een leraar die me leerde om geduld te hebben. Hij leerde me dat gestaag en consequent doorwerken — in geduld volharden — mij zou helpen met het leren.

Na verloop van tijd werden de vakken duidelijker, zelfs het Engels. Ik begon langzaam aan in te zien dat als ik me consequent inzette, ik kon leren. Ik leerde niet snel, maar met geduld leerde ik wél.

Uit die ervaring heb ik geleerd dat geduld veel meer is dan alleen maar wachten tot er iets gebeurt: geduld vereist dat je actief naar zinvolle doelen toewerkt en niet ontmoedigd raakt als de resultaten niet meteen zichtbaar zijn of inspanning vereisen.

Dit is een belangrijk beginsel: geduld is geen passieve overgave, noch is het een gebrek aan actie ten gevolge van angst. Geduld betekent dat je actief wacht en volhardt. Het betekent dat je met iets bezig blijft en alles doet wat

je kunt: werken, hopen en geloof oefenen; ontbering moedig verdragen, zelfs als de verlangens van ons hart niet meteen uitkomen. Geduld is meer dan alleen volharden, het is goed volharden!

Aan de andere kant is ongeduld een symptoom van egoïsme. Het is een eigenschap van iemand die egocentrisch is. Het komt voort uit de al te veel voorkomende toestand die we het 'middenpunt van het heelal'-syndroom noemen, dat mensen ertoe brengt om te geloven dat de wereld om hen draait en dat alle anderen slechts bijrollen spelen op het grote toneel van het sterfelijk leven, waarin zij alleen de hoofdrol spelen.

Hoezeer verschilt dat, beste broeders, van de norm die de Heer voor ons als priesterschapsdragers heeft gesteld.

Geduld, een priesterschapsbeginsel

Als priesterschapsdragers en vertegenwoordigers van de Heer Jezus Christus moeten we anderen dienen volgens zijn voorbeeld. Er is een reden dat bijna elke les over

priesterschapsleiding op een bepaald punt over afdeling 121 van de Leer en Verbonden gaat. De Heer geeft in enkele verzen een masterclass in priesterschapsleiding. ‘Geen macht of invloed kan of dient krachtens het priesterschap te worden gehandhaafd dan alleen door overreding, door lankmoedigheid, door mildheid en zachtmoedigheid, en door ongeveinsde liefde.’²

De karaktereigenschappen en gebruiken die in deze verzen beschreven worden, vormen de grondslag van goddelijk geduld en zijn onafscheidelijk verbonden met doeltreffend priesterschapswerk en patriarchale diensten. Deze eigenschappen geven u kracht en wijsheid in het grootmaken van uw roeping, de verkondiging van het evangelie, de begeleiding van quorumleden en in het uitvoeren van het belangrijkste priesterschapswerk, namelijk wat u in liefde doet binnen de muren van uw eigen woning.

Laten wij altijd bedenken dat een van de redenen waarom God ons het priesterschap heeft toevertrouwd, is om ons te helpen met onze voorbereiding op eeuwige zegeningen, door ons karakter te veredelen middels het geduld dat voor priesterschapswerk nodig is.

De Heer heeft geduld met ons, laten wij dan geduldig zijn met hen die wij dienen. Zie in dat zij, net als wij, onvolmaakt zijn. Net als wij maken zij fouten. Net als wij willen zij anderen het voordeel van de twijfel geven.

Geef het nooit op met iemand. En dat geldt ook voor opgeven met onszelf.

Ik geloof dat ieder van ons zich wel eens zo voelt als de dienstknecht in de

gelijkenis van Christus die de koning geld schuldig was en hem smeekte: ‘Heb geduld met mij.’³

Op 's Heren tijd en wijze

De kinderen Israëls wachtten veertig jaar in de wildernis voordat ze het beloofde land in konden trekken. Jakob wachtte zeven lange jaren op Rachel. De Joden wachtten zeventig jaar in Babylon voordat ze konden terugkeren om de tempel te herbouwen. De Nephieten wachtten op een teken van Christus' geboorte, wetend dat ze gedood zouden worden als het niet kwam. Door de beproevingen van Joseph Smith in de gevangenis te Liberty vroeg zelfs deze profeet van God zich af: ‘Hoe lang?’⁴

In al die gevallen had onze hemelse Vader een reden om van zijn kinderen te verlangen dat zij wachtten.

Ieder van ons is geroepen om op zijn eigen manier te wachten. We wachten op een antwoord op onze gebeden. We wachten op dingen die op dat moment zo juist en goed voor ons lijken, waarvan we ons helemaal niet kunnen indenken waarom onze hemelse Vader ons zou willen laten wachten op het antwoord.

Ik herinner me dat ik me aan het voorbereiden was op mijn opleiding tot straaljagerpiloot. Een groot deel van de voorbereidende militaire opleiding bestond uit lichamelijke oefening. Ik weet nog steeds niet helemaal zeker waarom eindeloos hardlopen zo'n onmisbaar onderdeel was van de opleiding tot piloot. Maar toch liepen we en liepen we en liepen we nog meer.

Onder het hardlopen merkte ik iets dat me dwars zat, om heel eerlijk te zijn. Ik werd telkens weer ingehaald door mannen die rookten, dronken en van alles deden dat tegen het evangelie en met name het woord van wijsheid indruiste.

Ik herinner me dat ik dacht: ‘Wacht eens even! Word ik niet geacht te kunnen lopen en niet mat worden?’ Maar ik *was* mat en ik werd ingehaald door mensen die zich beslist niet aan het woord van wijsheid hielden. Ik beken dat het me toen wel dwars zat. Ik vroeg mij af: ‘Was die belofte nu waar of niet?’

Ik kreeg het antwoord niet meteen. Maar uiteindelijk kwam ik erachter dat Gods beloften niet altijd zo snel worden vervuld als we willen, of niet op de manier waar we op hopen; ze worden vervuld in zijn tijd en op zijn wijze. Jaren later zag ik duidelijk het bewijs van de stoffelijke zegeningen die we krijgen als we ons aan het woord van wijsheid houden — naast de geestelijke zegeningen die we onmiddellijk krijgen door gehoorzaamheid aan een van Gods wetten. Terugkijkend weet ik zeker dat de Heer zijn beloften mischien niet altijd even snel vervult, maar vervullen doet Hij ze zeker.

Geduld vereist geloof

Brigham Young heeft verteld dat als er iets voorviel wat hij niet helemaal begreep, hij het aan de Heer vroeg: ‘Geef mij geduld om te wachten tot ik het zelf begrijp.’⁵ En dan bleef Brigham bidden tot hij het begreep.

We moeten leren dat ons begrip volgens het plan van de Heer ‘regel op regel [...], voorschrift op voorschrift’⁶ komt. Kortom, we betalen met geduld voor kennis en begrip.

Vaak zijn de diepe dalen van de tegenwoordige tijd alleen te begrijpen als we er vanaf de bergen van onze toekomstige ervaringen op terugkijken. Vaak zien we de hand van de Heer in ons leven pas lang na onze beproevingen. Vaak zijn de moeilijkste tijden van ons leven essentiële bouwstenen die het fundament van ons karakter vormen, waarmee we de weg naar toekomstige kansen, begrip en geluk plaveien.

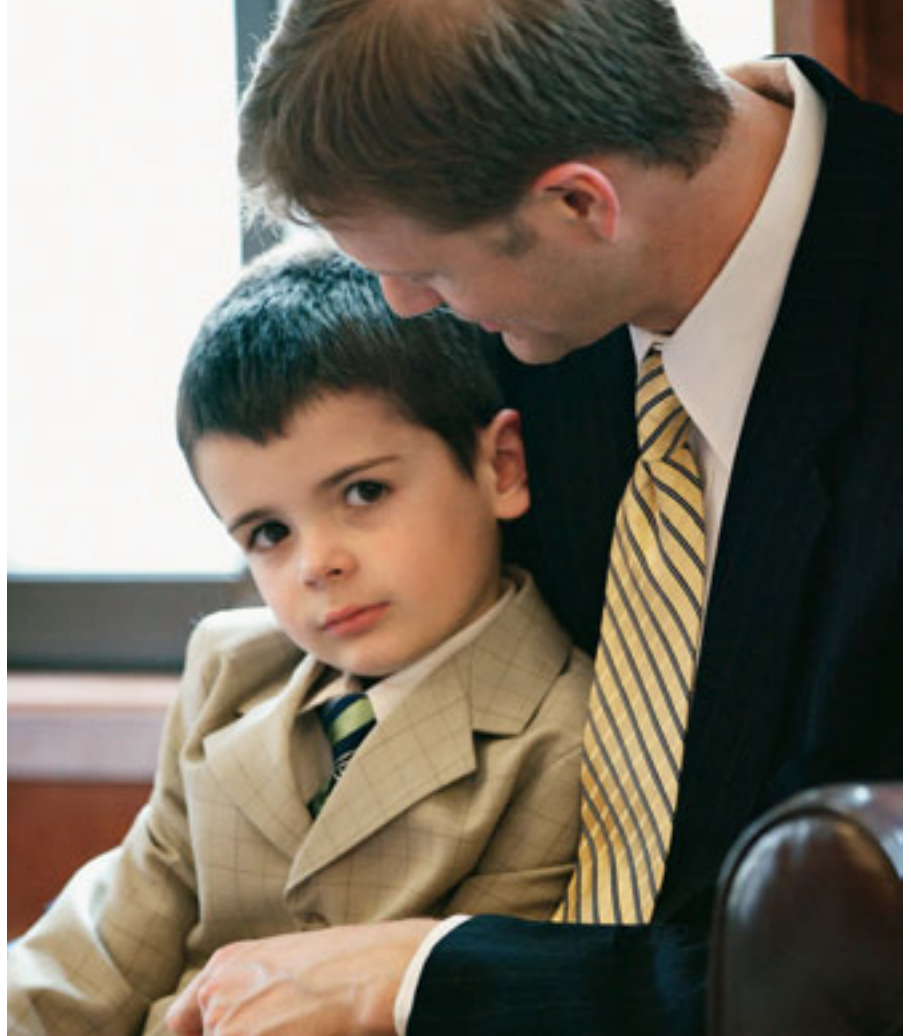
Geduld, een vrucht van de Geest⁷

Geduld is een goddelijke eigenschap die de ziel kan genezen, schatten aan kennis en begrip kan ontsluiten en gewone mannen en vrouwen kan omtoveren in heiligen en engelen. Geduld is waarlijk een vrucht van de Geest.

Geduld betekent dat we in iets volharden tot het einde. Het betekent dat we onmiddellijke bevrediging inruilen voor toekomstige zegeningen. Het betekent dat we boosheid inhouden en het onvriendelijke woord tegenhouden. Het betekent dat we het kwaad weerstaan als het anderen rijk lijkt te maken.

Geduld betekent dat we aanvaarden wat niet te veranderen is, en het met moed, edelmoedigheid en geloof tegemoet treden. Het betekent dat we 'gewillig [zijn ons] te onderwerpen aan alles wat de Heer goeddunkt [ons] op te leggen, ja, zoals een kind zich aan zijn vader onderwerpt.'⁸ Uiteindelijk betekent geduld dat we elk uur van elke dag 'onwrikbaar en standvastig, en onveranderlijk in het onderhouden van de geboden des Heren'⁹ zijn, zelfs als dat moeilijk is. Met de woorden van Johannes de Openbaarder: 'Hier blijkt de volharding [of het geduld] der heiligen, die de geboden Gods en het geloof in Jezus bewaren.'¹⁰

Geduld is een vervolmakingsproces. De Heiland heeft zelf gezegd dat we door volharding, of geduld, ons leven verkrijgen.¹¹ Of met de woorden van een andere vertaling van de Griekse tekst: 'In uw geduld *verkrijgt u beheersing* van uw ziel.'¹² Geduld betekent voortgaan in geloof, wetend dat het soms het wachten is en niet het ontvangen wat ons de meeste groei geeft. Dat gold in de tijd van de Heiland. Het geldt in onze tijd ook, want ons is in deze laatste dagen geboden: 'Volhardt in alle geduld totdat gij vervolmaakt zijt.'¹³

De Heer zegent ons om ons geduld

Om de woorden van de psalmist vanouds te parafaseren: als we geduldig op de Heer wachten, zal Hij Zich tot ons neigen. Hij zal ons geroep horen. Hij zal ons uit een verschrikkelijke put halen en onze voeten op een stevige steen zetten. Hij zal ons een nieuw lied te zingen geven en wij zullen onze God loven. Velen om ons heen zullen het zien en zij zullen op de Heer vertrouwen.¹⁴

Mijn geliefde broeders, het werk van geduld komt hierop neer: onderhoud de geboden; vertrouw op God, onze hemelse Vader; dien Hem zachtmoedig en vol naastenliefde; heb geloof en hoop in de Heiland; en geef het nooit op. De lessen die we door geduld leren, zullen ons karakter vormen, ons verheffen en ons geluk vergroten. Daardoor worden wij betere priesterschapsdragers en getrouwe discipelen van onze Heer, Jezus Christus.

Het is mijn gebed dat geduld een

bepalende eigenschap zal zijn van ons, dragers van het priesterschap van de almachtige God; dat wij moedig zullen vertrouwen op de beloften van de Heer, en op zijn timing; dat wij anderen zullen behandelen met het geduld en het mededogen dat wij zelf willen ontvangen; en dat wij voort zullen gaan in geduld tot wij vervolmaakt zijn (zie LV 67:13). In de heilige naam van Jezus Christus. Amen. ■

NOTEN

1. Zie Jonah Lehrer, 'Don't; the secret of self-control', *New Yorker*, 18 mei 2009, pp. 26–27.
2. Leer en Verbonden 121:41; zie ook de verzen 39–45.
3. Matteüs 18:26.
4. Leer en Verbonden 121:2.
5. *Leringen van kerkpresidenten: Brigham Young* (1997), p. 75.
6. Leer en Verbonden 98:12.
7. Zie Galaten 5:22–23.
8. Mosiah 3:19.
9. 1 Nephi 2:10.
10. Openbaring 14:12.
11. Zie Lucas 21:19.
12. Zie Lucas 21:19.
13. Leer en Verbonden 67:13.
14. Zie Psalmen 40:1–3.